

«ՐԱՖԱԻ ՏԱՐԵԴԻՐԻՔ»

Գ. տարի 1971 թ.

Կազմեց եւ իրատարակեց՝ ՏԱՅԱՏ ՊՈՂՈՍԵԱՆ

Աւելի քան մէկ տարութեամբ անցնելոց ժառոյ, Վերջապէս 1984 թուին, թերեւ վեճակուում, լրյա տեսաւ հանգուցաթա՞ր Տաճառ Պօղոսանի կազմած ըմափի Տաքեցիքը գործոց Գ. Հատորը, որ ապագրուել էր 1971 թուին և մասնաւ թերի:

Նկատի ունենալով, որ ՀՀոց այդ 240 հջմ մէջ եւս բավարար սրբ զայ, ոչ
որպէս գեղարուեանական գրավանութիւն եւ թէ պատմութիւն ու ուսումնասիրու-
թիւն եւ կարող են մէն նաևս մինչեւ մոր բանահէջինիք համար, որպէս ծանօթա-
թիւն եւ կամրդ են մէն նաևս մինչեւ մոր բանահէջինիք համար, որպէս ծանօթա-
թիւն եւ կամրդ են մէն նաևս մինչեւ մոր բանահէջինիք համար, որպէս ծանօթա-
թիւն եւ կամրդ են մէն նաևս մինչեւ մոր բանահէջինիք համար, որպէս ծանօթա-
թիւն եւ կամրդ են մէն նաևս մինչեւ մոր բանահէջինիք համար, որպէս ծանօթա-

Տարբերակ թիվ 10 մաս էլեկտրական աշխատանքի համար՝ պահանջվող աշխատանքի առանձին գործությունների համար:

Տարեգրի Գ. մասը վերաբերում է «Պատմա-բանապահական բառաշխարհ», որի տեղ յօդուածներ ունեն Դուքս. Յոլդ. Հայնրայխն, Արամ Երեմեան, Լ. Գ. Մ- և Աննան, Յ. Միրզայիան, Զանի Հաննանան և Յ. Էլմարը: Վերջին գործիքնը, որը պատկանում է Յ. Էլմարին, կրում է «Հայութ» անձանք Թեհրամի հայ համայնքի մոտիկ ամեցնալի մասին» (էջ 219-240), որ մասցի է Թեհրի և Խնաչին հիշուեցած հայութը մեջանալի մասն եւս հանդի եւ յօդուածը լրացնել:

1. Խնչպէս յիշուել է 1985 թուի «Բանֆի» պատի օրացոյցի մէջ, Գ. Հասոռիկ չըլ-պարուած նիւթերը հնարաւոր չեղան գտնել, որպէսզի անզամ կիսատ մնացած յօդքառած լրացնելու համար օգտագործու:

թեմաց», Հ. Գ. Մինասեան (էջ 170-184) և «Ելազգանդրամի եւ Գիլամի հայ համայնքները Սափանամ շրջամում» Զ. Գ. Հաննանեան (էջ 199-218):

Տաղեգոքի վերջին ժառան (էջ 241-260), թերուած են տարերքի Ա. եւ Բ. հասորների առթիւ՝ «Այզ», «Էլբանիա», «Մասիս», «Յառաջ», «Հայրենիք», «Սիսն» եւ «Սփիլտք» օրաթերթերում ու պարբերականներում տպուած գրախօսամանները, դրի առնուած Արամ Հայկաղ², Հրաչ Քաջարենցի, Ժ. Միրճեանի, Արմէն Տօնայեանի, Լ. Գ. Մինասեանի, Հայր Վահան Ցովհաննէսեանի եւ ուրիշների կողմից: Դրանց մէջ չի տպադրուել Երուանդ Ցնորշեանի դրամը, ձեռքի տակ այդ օրերին չունենալու պատճառով, որ տպուել է «Հայրենիք» օրաթերթում (24 Փետր. 1977 թ.), «Բաֆիկի Օրացոյց և Տարեգրեներ» խորագոյութեան մէջ:

Վերդուած ունի բովանդակութեան շաբակը՝ 261-363:

Խնչպէս սկզբուած իրշեցինք, թէեն Տարեգրքի 7-8 բաննից տպադրուել է միայն երեք բաժինը, բայց այդուհանդեր ունի անցեալ հասորների շուրջ կէսը, որ իր արժէքաւոր գորոշինների տեսակչութիւնը եւս մէջ հնտարբբրութիւն ունի:

Ցուսանք ու կը գայ մի այլ տարեգրիք, ինչպէս որ յայտապրուած էր արդէն Շնայիրիք գրասան կողմէց, շարուանակնելու համար կէս մնացած դործը, որով իրանահայութիւնն եւս կ'ունենայ իր տարեգրիքը, աւելի երկար տարինների համար եւ մնելով երրորդը (Առաջնոր Հայկ Գառառաչի «Պարսկահայ» Տարեցոյցն է, որ լոյս է տեսել 1927, 1929 և 1930 թուականներին, դարձեալ երեք տարի միայն), աւելի երկար կմանը կ'ունենայ:

Տաղեգոքին իրենց ունեցած բազմազան բովանդակութեան հետ, ունեն ենան ժամանակագրութիւն, մահագրութիւն եւ այլ օգոտակար տեղեկութիւններ, ոյոյն տարուայ ընթացքում եղած անց ու դասձերով, որի պատճառով էլ աւելի վնտուած ու սիրուած գրքեր են:

Հ. Գ. ՄԻՆԱՍԵԱՆ

2. Խնչպէս Արամ Հայկաղը, այսպէս էլ գրողներից ոմանք, տարիներ առաջ կմքել են իրենց մահկանացուն: Լ. Մ.